

# INDHOLD

UGE 1 • SAMUEL, DAVID OG SALOMO [3-16]

UGE 2 • ELIAS OG ELISA [17-30]

UGE 3 • JESU MØDE MED MENNESKER [31-44]

Og Herren kaldte ligesom de andre gange: »Samuel, Samuel!« og han svarede: »Tal, din tjener hører!«

1 Sam 3,10

Allerede som dreng mødte Samuel Guds kald til tjenesten for ham i Israels folk. Samuel voksede op i Herrens helligdom i Silo. Og det er den gamle præst Eli, som lærer ham det mest fundamentale i det at være en tjener for Gud.

Når Herren kalder på ham, da er der to ting, det gælder om. For det første åbenhed og lydhørhed for, hvad Gud vil sige. Og for det andet villighed og lydighed over for det ord.

Det, vi her hører, er ikke noget, der er specielt for Samuel. Han fik ganske vist en særlig gerning og opgave i Israels historie som Herrens profet og dommer for folket. Men dybest set er den holdning over for Guds ord, som han her giver udtryk for, en holdning, som til alle tider er afgørende for enhver, som lever i Guds rige og derfor er med til at tjene Herren.

At lytte efter Herrens ord sådan som det i dag møder os i den hellige skrift, i forkyndelsen og i sakramenterne, og lytte med villighed til at lade det

## DAG 1 • SAMUEL, DAVID OG SALOMO

ord gælde for ens liv og tankegang, er selve forudsætningen for at være det, Gud kalder os til: hans vidner i verden.

Gang på gang oplevede Samuel folkets modsigelse og kong Sauls vrangvilje over for det, Gud havde sagt. Og Guds tjenere i vor tid må også være sig bevidst, at de står i en tjeneste for et ord, som kalder på modsigelse. For syndefaldet med dets dybe mistillid til Guds ord og vilje er en uafrystelig del af det at være menneske.

Men Gud vil bruge os i vores liv og hverdag til i ord og gerning at være hans kald til mennesker. Når vi som Samuel vil leve med den bøn: »Tal, din tjener hører«, får vi lov til at være redskaber for Guds nåde og sandhed, der vil favne alle.

Men folket svarede: »Du har ikke undertrykt os eller mishandlet os eller taget noget fra nogen«.

1 Sam 12,4

På et tidspunkt foretrækker Israels folk en ny samfundsorden. De vil ledes af en konge lige som deres nabofolk. Dermed er Samuels tid som dommer forbi. Det er betagende at læse den afskedstale, han i den anledning holder for folket. Den er ikke fyldt af skuffelse og bitterhed over at være blevet vraget som folkets leder. Hele talen er gennemsyret af dyb omsorg for folket og en indtrængende formaning om, at de dog må holde fast ved Herren og hans ord. For deraf vil al lykke og velsignelse afhænge.

Det er i denne sammenhæng magtpåliggende for Samuel at få på det rene, om der er noget i hans egen livsførelse, der har stået i vejen for det vidnesbyrd, han har bragt dem fra Herren. Og derfor spørger han dem helt konkret, om han har misbrugt sin magt som deres dommer og leder: »Har jeg taget en okse fra nogen? Har jeg taget et æsel fra nogen? Har jeg undertrykt nogen? Har jeg mishandlet nogen? Har jeg taget imod bestikkelse af nogen og lukket øjnene for uretten? I så fald vil jeg give jer erstatning«.

## DAG 2 • SAMUEL, DAVID OG SALOMO

Intet er så pinligt og så skadeligt, som hvis Guds tjenere misbruger den magt og indflydelse, de har, til at leve i åbenbar modstrid med Guds vilje og det ord, de forkynder som forpligtende sandhed for andre.

Derfor rummer det at være et vidne om Herrens nåde og sandhed også et uomgængeligt kald til selv at lade Guds ord gælde i ens liv både med dets formaning og trøst.

Gør du vor levnedsvandring ny  
og vore hjerter rene,  
hjælp os forargelser at sky  
og tjene Herren ene,  
at vi kan Jesu Kristi tro  
for verdens børn, som hos os bo,  
med kristen idræt vise!

(DDS 311 v.3)

Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet.

1 Sam 16,7

Samuel skulle salve en ny mand til konge i Israel, en af Isajs sønner fra Betlehem. Da den ældste søn mødte op, var der åbenbart noget i hans fremtoning, som fik Samuel til at tænke, at han var det nye kongsemne. Men da siger Herren til Samuel, at det, som det for ham kommer an på, ikke er det ydre, men hjertet.

Dette, at det er hjertet, det kommer an på hos et menneske, er blevet en almen accepteret sandhed. Vi vil ikke lade os besnære af et strålende eller tilforladeligt udseende eller nok så megen charme. Nej, hvad gemmer der sig i dette menneske? Har det fine egenskaber? Har det et godt hjerte, og er det til at stole på? Det er det, der betyder noget for os.

Men det, Herren her siger til Samuel, er noget ganske andet, end det, vi plejer at mene med, at det er hjertet, det kommer an på. Det hjerte, Gud ser efter, og som betyder noget for ham, er ikke det med de fine egenskaber og det gode sindelag. I så fald var David en misforståelse. Hans historie afslører, at der i hans hjerte også var svig, løgn og hovmod. Alligevel siger Guds ord, at han var manden efter Guds hjerte.

### DAG 3 • SAMUEL, DAVID OG SALOMO

Det, Gud ser efter i et menneskehjerte, er først og fremmest, om det hænger ved ham, om det er et menneske, som under alle forhold søger ham og holder sig til ham. Det er troens afhængighed af Gud, som er det afgørende.

Det er en provokerende, men trøsterig sandhed, at Gud ikke er afhængig af vores noble karakter eller prisværdige egenskaber. Med de skrøbeligheder, vi har, må vi i tro åbne os for ham. Kun dér kan han komme til med sin nåde og sandhed. Og dér kan han også bruge os som kanaler for sin velsignelse til andre.